

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Chủ nhật, ngày 18/09/2022.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1011

“CÀNG HỌC, CÀNG LÀM, CÀNG CÓ NIỀM VUI”

Chúng ta càng chân thật học đạo đức Thánh Hiền và Phật pháp thì chúng ta càng có niềm vui. Hòa Thượng bôn ba khắp nơi nhưng trong tâm Ngài luôn tràn đầy niềm vui tràn vì Ngài chân thật học, chân thật làm. Khi chúng ta làm những việc chân thật lợi ích chúng sanh thì chúng ta không cảm thấy mệt mỏi. Chúng ta rời xa tâm đờ đẫn, tâm phân biệt, chấp trước thì chúng ta không có phiền não. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta càng thật học, thật làm thì chúng ta càng có niềm vui”**.

Mỗi lần, chúng ta tổ chức “*Lễ tri ân Cha Mẹ*” thì chúng ta đều dâng trào niềm vui. Chúng ta nghe bài hát hai ba lần thì chúng ta có thể sẽ cảm thấy chán vì nội dung bài hát không phải từ nơi tính đức lưu xuất ra. Những điều phù hợp với tính đức thì chúng ta càng nghe, càng tiếp nhận chúng ta càng có niềm vui. Chúng ta càng làm những việc thuận với tính đức, với tự tánh thì chúng ta càng có niềm vui sâu sắc.

Hòa Thượng nói: **“Tôi thường nói với mọi người tôi là người học Phật, tôi là người học đạo Nho, học Đạo Giáo chứ không phải tôi là một nhà Phật học, Nho học, Đạo học. Chúng ta chân thật học thì chúng ta chân thật có niềm vui. Chúng ta học không có hữu dụng vì chúng ta chỉ là người nghiên cứu học mà chúng ta không thực hành”**.

Không Lão Phu Tử có câu: **“Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ”**. Không có niềm vui nào bằng niềm vui học tập. Chúng ta học để chúng ta tu sửa, thay đổi, tự làm mới. Vậy thì không có niềm vui nào có thể sánh được. Niềm vui của sự chân thật học tập mạnh mẽ hơn những niềm vui do được thỏa mãn dục vọng mang lại.

Một học giả hỏi Hòa Thượng, Ngài là người học Phật mà tại sao Ngài đề xướng **“Đệ Tử Quy”** của Nho Gia. Hòa Thượng đưa ra thí dụ về **“Tứ Khố Toàn Thư”** và **“Đệ Tử Quy”**. Trong **“Tứ Khố Toàn Thư”** có rất nhiều sách nhưng trong cuốn **“Đệ Tử Quy”** chỉ có 1080 chữ.

“*Tứ Khố Toàn Thư*” là tập hợp những tinh hoa của Cổ Thánh Tiên Hiền nhưng lượng kiến thức ngang bằng với “*Đệ Tử Quy*”.

Pháp sư Định Hoảng khi giảng bộ đĩa “*Tâm Đắc Học Tập Đệ Tử Quy*”, cũng nói “*Đệ Tử Quy*” tương đương với “*Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm Kinh*” điều này làm cho người học Phật không hiểu. Trong “*Kinh Hoa Nghiêm*” nói: “*Nhất tức nhất thiết, nhất thiết tức nhất*”. Một là tất cả tất cả là một. Khi chúng ta trở về với tự tánh thanh tịnh thì một là tất cả và tất cả là một. Trong tự tánh thanh tịnh không có sự phân biệt. “*Đệ Tử Quy*” chính là “*Kinh Hoa Nghiêm*”. “*Kinh Hoa nghiêm*” chính là “*Đệ Tử Quy*”. “*Tứ Khố Toàn Thư*” cũng là “*Kinh Hoa Nghiêm*”.

Họ cho rằng “*Đệ Tử Quy*” chỉ dạy cho đứa trẻ lên ba. Chúng ta trải qua thời gian chân thật học và trải nghiệm thì chúng ta mới có thể hiểu được điều này. Thí dụ mọi người nói một điều gì đó rất thù thắng nhưng chúng ta phải có sự thể nghiệm của bản thân thì chúng ta mới cảm nhận được. Những điều này không thể diễn đạt bằng lời mà phải bằng sự cảm nhận từ nội tâm của mỗi người.

Hòa Thượng nói: “*Người học Phật phải cảm sâu những điều căn bản mà “Đệ Tử Quy” đã dạy. Nếu chúng ta không thể thực tiễn “Đệ Tử Quy” trong đời sống hàng ngày thì đời sống của chúng ta không thể đạt đến sự hoàn thiện, chính chu*”.

Nhiều người học Phật lâu năm nhưng cách họ đối nhân xử thế tiếp vật không gần gũi mà tách biệt với đời sống thường ngày. Hôm qua, khi các Sư Cô đến tham gia buổi “*Lễ tri ân Cha Mẹ*” họ ngạc nhiên vì hội trường đông người nhưng rất trật tự. Họ nói với tôi, buổi “*Lễ tri ân Cha Mẹ*” diễn ra quá tuyệt vời!

“*Đệ Tử Quy*” chính là “*Kinh Hoa Nghiêm*” nhưng chúng ta không biết cách ứng dụng sao cho phù hợp. Chúng ta không biết khi nào ứng dụng “*Đệ Tử Quy*” khi nào ứng dụng “*Kinh Hoa Nghiêm*” vì vậy chúng ta có sự phân biệt, chấp trước. Chúng ta tự tạo ra sự cách biệt nên chúng ta không thể gần gũi với mọi người. Nếu không gần gũi mọi người thì chúng ta không thể tiếp độ, dẫn đạo mọi người.

Hòa Thượng nói: “*Đệ Tử Quy*” chính là “*Tịnh Độ Ngũ Kinh*”, là “*Thập Tam Kinh*”. “*Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh*” chính là thực tiễn của “*Đại Tạng Kinh*”. Nếu “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*” mà chúng ta không làm được thì “*Đại Tạng Kinh*” cũng chỉ là đồng giấy vụn”. Điều này cũng có nghĩa là “*Đệ Tử Quy*” mà chúng ta không làm được thì “*Tứ Khố Toàn Thư*” cũng chỉ là đồng giấy vụn. Thập thiện mà chúng ta không làm được thì “*Đại Tạng Kinh*”, gồm

120 quyển cũng chỉ là đồng giấy vụn. Nhiều người nói như “*hoa trời rơi rụng*” nhưng họ vẫn thân thì sát, đạo dâm; ý thì tham sân si; miệng thì nói dối, nói lời hung ác, nói lưỡi đôi chiều và nói lời thêu dệt.

Chúng ta tu tập trong một thời gian dài thì chúng ta sẽ nhận thấy ba nghiệp vô cùng khó đối trị. Chúng ta tưởng rằng mình có công phu nhưng khi gặp việc thì chúng ta thấy mình vẫn như người vừa bắt đầu tu vậy thì “*Thiên Kinh vạn quyển*” cũng không giúp gì cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Trong Đạo giáo cũng vậy, chúng ta thực tiễn giáo huấn của nhà Đạo chính là chúng ta thực tiễn “Cảm Ứng Thiên”. Đạo Tạng của Đạo giáo phải đem ra thực tiễn ngay trong cuộc sống thường ngày. Chúng ta thực tiễn được những nền tảng này thì chúng ta có thể tiến dần lên cao. Ở trong nhà Nho thì chúng ta có thể trở thành Quân tử, Hiền Nhân, Thánh Nhân. Ở trong Phật pháp, chúng ta có thể chân thật làm được A-La-Hán, Bồ Tát, Phật Đà. Nếu như chúng ta không thể bắt đầu làm từ những nền tảng này thì chúng ta không thể có được thành tựu. Nếu chúng ta không thực tiễn thì chúng ta chỉ là một học giả. Chúng ta chỉ là một nhà Nho Học, Đạo Học, Phật Học chứ không phải người thật học Nho, học Đạo và học Phật***”.

Chúng ta học Nho đạo thì chúng ta phải lập chí để trở thành Thánh Nhân như Không Tử, Mạnh Tử trong thời hiện đại. Chúng ta nỗ lực để chúng ta có thể cứu giúp chúng sanh. Nếu chúng ta đem lời dạy của Cổ Thánh Tiên Hiền làm thành học thuyết để nghiên cứu thì chúng ta không đúng rồi! Hòa Thượng càng học, càng làm, càng có niềm vui còn chúng ta càng học, càng làm, càng phiền não.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta xem những Kinh điển của Nho giáo, Phật giáo, Đạo giáo như những Kinh điển để nghiên cứu, viết thành luận văn Tiến Sĩ thì chúng ta có thể nhận được học vị nhưng chúng ta vẫn sống trong thế giới phiền não, khổ đau***”. Chúng ta chỉ nghiên cứu mà không thật học thì chúng ta không có được sự an vui.

Nhiều người đã học Phật nhưng sau đó họ bỏ học Phật vì họ không có niềm vui, mà vẫn phiền não, khổ đau. Nếu chúng ta càng học càng thấy có niềm vui thì chúng ta sẽ không bỏ. Chúng ta càng học càng thấy bí bách, không thoát ra được cái khổ thì chúng ta sẽ đi tìm cái khác. Chúng ta không thực tiễn thì chúng ta khổ đau, bí bách trong hiện đời và cả trong những đời tiếp theo. Hòa Thượng nói: “***Khổ đau, bí bách một đời này thì không đáng tính kể. Nhưng khổ đau, bí bách ở đời sau, vạn đời sau là điều đáng để chúng ta quan tâm!***”.

Nhiều người học Phật sống trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Họ cho mình là đúng nên họ làm theo cách của mình. Chúng ta chân thật học, chân thật làm thì chúng ta chân thật có niềm vui. Hàng ngày, chúng ta tu tập, ăn chay, niệm Phật nhưng chúng ta không gần gũi, không hòa mình với chúng sanh thì chúng ta không thể giúp được chúng sanh. Để đối trị với ba nghiệp thì chúng ta phải dùng “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”. Để đối nhân xử thế, tiếp vật thì chúng ta phải dùng “*Đệ Tử Quy*”.

Ngày trước, tôi thường mặc bộ đồ nâu xộc xệch, đầu cạo trọc nên mọi người thấy tôi không thân thiện, gần gũi. Hiện tại, tôi ăn mặc phù hợp với từng hoàn cảnh. Hàng ngày, tôi thường cắt cỏ, dọn dẹp hai bên đường sạch sẽ. Nếu tôi gặp mọi người thì tôi sẽ chào hỏi thân thiện, trong tâm tôi vẫn luôn niệm Phật.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!